: AL MUSEU :

Sainet original de D. i V.

COROMINAS PRATS

373

1915
Impremta d'Art - Provença, 304
BARCELONA

AL MUSEU

D. I V. COROMINAS PRATS

AL MUSEU

SAINET

BARCELONA
IMPREMTA D'ART : PROVENÇA, 304
1915

*Al venerable Mestre, l'e-
minent dramaturg*

Don Ángel Guimerá

Els séus humils deixebles,

ELS AUTORS

REPARTIMENT

Amb el següent repartiment, i baix la direcció de don Joaquim Montero, fou estrenada aquesta obra en el teatre Soriano, de Barcelona, la vetlla del 27 de Novembre de 1914:

Periodista	Sr. Montero.
Pagès.	» Mir.
Rentista	» Fuentes.
Porter.	» Ginestel.
Municipal	» Montó.
Poeta.	» Martínez.
Taruguista-senyor . . .	» Vidal.
Taruguista-curda. . . .	» Pons.
Nuvi	» Oya.
Urbano	» Montero.
Quefe de bombers . . .	» Rojo.
Obrer.	» N. N.
Poliçon	» N. N.
Senyora del Quefe . . .	Sra. Xatart.
Dòna de la Barceloneta .	» N. N.
Cunyada de l'anterior . .	» N. N.
Nena, de pocs anys . . .	» N. N.
Nuvia.	» Oliver.

MÚSICA

La música que per a aquest sainet escrigué el mestre Esquerrá es troba a l'Arxiu de la *Sociedad de Autores Españoles.*

La lletra corresponent va al final del llibre. Estàn senyalats amb dos asteriscs els paragrafs que dèuen suprimir-se, quan sigui interpretada l'obra per una companyía lírica.

PERSONATGES

Periodista	Jove elegant.
Pagès.	Jove ben pagès.
Rentista	Vestit de senyor, apedaçat i pintoresc.
Porter.	Uniforme blau, botons daurats, gorra galonada.
Municipal	Valencià.
Poeta	Jove elegant, cabells llargs.
Taruguista-senyor . .	Estrafà l'«americano».
Taruguista-curda . . .	Estrafà l'home del poble.
Nuvi	Trajo negre, hermilla mig descordada, faixa vermella.
Urbano	Trajo d'estiu.
Quefe de Bombers . .	Trajo uniforme; 50 anys.
Obrer.	Trajo blau.
Poliçon	Uniforme.
Señora del Quefe . . .	30 anys; elegant sombrero estremat.
Dóna de la Barceloneta.	Sense res al cap.
Cunyada de l'anterior .	Du cèfiro.
Nena, de pocs anys . .	
Nuvia	Noia maca, de fòra; trajo negre o ben virolat.

Turistes. — Bombers — Concorrents al Museu

ÉPOCA ACTUAL

ESCENA

L'escena representa una gran sala, vestíbol d'un Museu d'Historia Natural. — Porta d'etrada al fons, que dóna a un jardí. — Dues portes a dreta, damunt de les quals hi ha uns lletreros que diuen: « Mamíferos », el de la primera, i « Peces », en el de la segona. — A l'esquerra, altres dues portes: la primera, que és tancada amb un llistó de fusta, a un costat hi ha un paper que diu, amb lletres manuscrites: « Sala en reparación »; damunt, un lletrero, com él de totes, que diu: « Aves », i el de la segona, « Minerales ». — Al centre hi ha una otomana circular — A un costat, una tauleta per a la venda de postals. — Vitrines en els ànguls. — Un aparell telefònic a un costat i un llamador elèctric per a incendis en l'altre. — Algunes besties dissecades i una foca, un orangutàn i altres.

DRETA I ESQUERRA, LA DE L'ACTOR

ESCENA I

PORTER I MUNICIPAL; DESPRÉS, ELS DOS TARUGUISTES

MUNICIPAL, *dret, al porter, que seu a l'otomana*

Ja debe ser aborrit estar-se aquí al Mosseo qnasi todo el día.

PORTER

I tant! Els museus hauríen d'estar oberts una hora i prou... i amb l'entrada de pago, naturalment!

MUNICIPAL

Hombre, no vendría ningú! I en patiría la instrucción del pueblo.

PORTER, *alçant-se*

Ah! pero vos hi creieu amb això de la instrucción del pueblo?

MUNICIPAL

Claro!

PORTER

Ja's coneix que fa poc que us han destinat

aquí; però jo, que hi porto alguns anys, ja no'm faig cap il·lusió. Aquí s'hi ve per a tot, excepte per a instruir-se.

MUNICIPAL

De veras?

PORTER, *tot passejant i aturant-se*

Uns venen a llegir-hi els diaris; altres, a dormir en les otomanes; els estrangers, perquè ho diu la *guía;* cregueu, els més entren a badar i les *parejas* a... no *badar* o a veure si jo *bado*.

MUNICIPAL

Què me dice usted?

PORTER

Sòrt que les besties són dissecades, si no, figureu's quins exemples!

MUNICIPAL

Esto es tomarles el pelo!

PORTER

El poc que'ls hi queda. Tot els cau!... No heu vist l'orangutàn quines clapes té?

MUNICIPAL

Potser muda!

PORTER

Què muda! És l'humitat, que'ns fa mal bé.

els exemptars. Repareu la foca *(se la miren)* quina crosta blanca li ha sortit a l'esquena.

MUNICIPAL

Serà herpètica?

PORTER

És una llàstima i

MUNICIPAL

Sí que lo es.

PORTER

Una bestia tant ben dissecada i amb aquest aire de persona de bé.

MUNICIPAL

Estos son animales muy útiles al hombre!

PORTER

Les foques?

MUNICIPAL

Ya lo creo. Yo las he vist hacer equilibrios en el circo, y buenas entrades le daban a l'empresari. Es un animal muy intelichent.

PORTER, *tornant-la a mirar*

Si, ja'n té el posat, ja. A mi em fa una pena! No me la puc mirar que no'm recordi la meva difunta!...

MUNICIPAL

Ah! pero usted n'havía criat alguna? Y la tenía en el piso?

PORTER

Vui dir la meva dòna!... Tenía la mateixa mirada, i les formes... si fa no fa...

(*Entren pel fons els dos Taruguistes*)

TARUGUISTA-SENYOR

fent el distret, a son company el Taruguista-curda

Creus que hi haurà peix?

TARUGUISTA-CURDA

Ho filarem!

(*Se'n van a la « Sala Minerales », segona esquerra.*)

MUNICIPAL, *al Porter*

Y, diga: no havíen de venir al Mosseo unos turistas alemanys, esta tarde?

(*Se sent remor fòra.*)

PORTER

Mireu: ja'ls tenim aquí.

ESCENA II

DITS, URBANO I GRUPO DE TURISTES, ENTRANT PEL FONS

URBANO

entrant primer seguit del grupo. Indicant les sales amb el bastó

Vagin mirant per tots cantons i reparant les col·leccions dels animals que la Ciutat molts i molts rals s'hi ha ben gastat. Com hauràn vist, aquí a l'entrant, hj ha un mico trist, l'*orangutàn*, que te al costat un uistití i un ós pelat, que's veu d'aquí. Dins hi ha un lleó molt rabaçut, i en aquell cantó hi ha un gat pelut, i un gros serpent. En fi, allà abaix hi ha un gastament de llargandaix. D'escarbatons n'hi ha a grapats i a millions els escarbats ! Mes no'ns podem entretenir, cal que'ns *anèm* aviat d'aquí... que prou que's veu que's fan cabal d'aquest Museu Municipal.

Ara hem d'anar, sortint d'aquí, a visitar per a enllestir, l'Hort de Sant Pau, Saló de Cent, i aquell palau que estàn refent per a la Mancomunitat qu'és al davant câ la Ciutat. També han d'anar a veure el Moll i a Miramar, després al Coll, i tot seguit alló tan bò, tan

ben farcit de l'Orfeó; sens descuida'ns la Catedral; d'allí als Encants, La Plaça Real; per *boulevard* d'Escudillers un tom donar, i anar després, veient jardins, cap al Putxet i els Josefins, que és apropet, i al sé a la nit, Apa Manel, ja'ls ho tinc dit: al Paralel! *(Al grupo,)* No'ns podem entretenir. Senyors, vagin seguint-me. *(Se'n van.)*

ESCENA III

PORTER I MUNICIPAL, DESPRÉS EL NUVI I LA NUVIA (QUE SURTEN DE LA SALA 2.ª ESQU. «MINERALES»

MUNICIPAL

I no le han comprat ninguna postal?

PORTER

No'ls interessen aquestes besties. No mes volen toreros que són les que estàn de moda. Aquests nuvis de fòra potser en compraràn alguna.

NUVI

que amb la seva dóna s'ha deturat davant la tauleta de les postals

Que és vostè que ven les postals?

MUNICIPAL, *a porter*

Me voi aquí fora a hacer un cigarret. *(se'n va pel fons.)*

PORTER, *a nuvi, anant-hi*

Quàntes en vol?

NUVI, *triant les postals*

No sé...

PORTER

Són a pesseta la dotzena, Una, deu cèntims.

NUVIA, *al seu marit*

I què en farem?

NUVI

Dóna, les enviarem al poble... ens van encomenar que escrivissim forsa...

NUVIA

I quines has triat?

NUVI, *examinant-les plegats*

Goita: aquesta ballena per ta mare, aquest *avestrús* per a ton pare, una cotorra per a ta germana, una òliva per a ta tia... i per a tes cosines aquest parell de mussols. Em sembla que tothom quedarà content!

NUVIA

Ja ho crec! I an els de casa teva, no n'enviarem cap? Ja veuràs, acabem de fer la dotzena. (*Al porter.*) A veure. donguin-se'n sis més.

PORTER

D'aquesta mateixa colecció ?

NUVIA

No, d'aqnesta altra que diu: *Animales dañinos.*

(Les tria, el nuvi paga, el porter les embolica poc a poc; ve mentrestant un obrer que surt de la Sala 2.ª esq. «Minerales», *i es detura a mirar la foca. darrera d'ell venen els dos taruguistes.*

ESCENA IV

DITS, L'OBRER I ELS DOS TARUGUISTES

TARUGUISTA-SENYOR, *a son company*

Ara és l'ocasió. Ja tens el *gànguil?*

TARUGUISTA-CURDA

Sí.

TARUGUISTA-SENYOR

Apa, doncs, i no l'*adinyis.*

TARUGUJSTA-CURDA

ajupint-se als peus de l'obrer, com si cullis alguna cosa

Noi, quin anell! (*li mostra el que du a la*

mà.) Era aquí, als peus vostres... I sembla bo, veritat ?...

OBRER, *somrient amb malicia*

Mestre, us hêu equivocat ! Sóc de Barcelona. (*Se'n va pel fons, rient.*)

TARUGUISTA-SENYOR

acostant-se al seu company

Dinyada, noi !... Anem per un altre !...

TARUGUISTA-CURDA

(*anant-se'n els dos a la Sala 1.ª Dreta,* «Mamíferos»

Tan pau que semblava ! (*se'n van.*)

PORTER, *donant les postals al nuvi*

Si és servit.

NUVIA, *al seu marit que li dona el braç*

Quan les vols escriure ?

NUVI

Desseguida. Anèm a la fonda.

NUVIA

Però si ara mateix n'hem sortit !

NUVI, *apretant-li el braç, amorosament*

No hi fa rès; hi tornarèm !

NUVIA, *desprenent-se del braç, reculant*

No, no!

NUVI

Però, perquè? Au, anèm, anèm! * *

(*Se'n van agafadets.*)

ESCENA V

PORTER, POETA I SENYORA DEL QUEFE, ENTRANT PEL FONS

POETA, *surt de la Sala 2.ª Dreta, va a la porta del fons i mira; es treu el rellotge, i fa un geste de contrarietat; es gira i veu a la Senyora, i, amb alegría, corre a saludar-la.*

Amb quanta impaciencia l'esperava!

SENYORA

Tinc una por!...

POETA

Aquí també...? No és fàcil trobar-hi coneguts. No mes hi venen forasters!

SENYORA

És que si el meu marit entrava...

POETA

Com és possible? No està de *guardia* al

quartelillo en aquesta hora ?... Doncs a no ser que's calés foc...

SENYORA

Què vol que li digui: tinc por !

POETA

Lo millor és lo que li propossava l'altre día; anèm a agafar un *pessetero*...

SENYORA

No. De cap manera !

POETA

Com veig que està nerviosa...

SENYORA

És que això que fem és una imprudencia... i qualsevol dia tindré un disgust...

POETA

Cregui'm, per a estar tranquila, no hi ha com...

SENYORA, *interrumpint*

Agafar un cotxe ? No insisteixi.

POETA

Ah ! Vol martiritzar-me més encara ? Pensi que ja és temps de que les nostres converses prenguin un caràcter més... íntim; de que'l

nostre idili tingui altre marc que un jardí públic, una iglèsia. o be un museu !... Pensi en lo que l'estimo !,.. i la meva idea d'un cotxet...

SENYORA

Oh, quina cosa tan prosaica !

POETA

Però... pràctica.

SENYORA

Que digui això un poeta ! El que'm va escriure:

«Oh, madona, en un jardí
et vaig veure encisadora,
cullint flors, un bell matí...»

POETA

Be, pero ara és una altra hora !

SENYORA

Que m'agraden a mi els versos !

POETA

I a mí també, però...

SENYORA

Calli, que'm sembla que'l porter ens mira!...

POETA

Aprensions ! Ja hi està acostumat ! En deu haver vist tants com nosaltres !

SENYORA

Vol dir ?

POETA

Naturalment! Per a que serviríen els museus?

SENYORA

Ja torna a mirar !... Entrem a qualsevol banda... *(Dirigint-se a la Sala 1.ª Dreta* «Mamíferos»)

POETA

Per a que no la veigés ningú, repeteixo, no hi ha com un *pessetero... (Se'n van.) (Entra pel fons el* PAGÉS.)

ESCENA VI

PORTER, PAGÉS I MUNICIPAL

MUNICIPAL

Ei ! l'home !... Dónde va ?

PAGÉS

Bó ! Que's té de pagar alguna cosa ?

PORTER

Rès, però amb el paraigues no's pot passar a les sales.

PAGÉS

Prou que podré passar ! Si el duc plegat !

PORTER

Està prohibit l'entrar-hi amb paraigues o bastons !

PAGÉS

Ai, coix !

PORTER

Si fossiu coix no us diría rès, pero vós ja podeu caminar sense.

PAGÉS

És dir que...

PORTER

Aneu, aneu al guardarroba.

PAGÉS

A que'm guardin la roba?... Cà ! Ja estic prou escarmentat ! No me la trauré pas més.

MUNICIPAL

Però que s'empatolla ?

PAGÉS

Que ahir em van pendre la cartera, vès !

MUNICIPAL

En un *mosseo ?*

PAGÉS

No se si ara en diuen un *mosseo*... de mosses prou n'hi havía.

PORTER

Vaja un plaga!

MUNICIPAL

I le robaron mucho dinero?

PAGÉS

Cap. Els quartos els duia cusits a la samarreta!... No val a badar a Barcelona. Ja m'ho han dit... que per poc que un es descuidi s'enreda o be l'enreden, com em va passar al saltar del *trenc.*

PORTER

Què us va passar, bon home?

PAGÉS

Que al pujar en un tramvía pregunto, per a no *ativocaime:* que diu aquest lletrero? — «Sport»!, crida el conductor. — Poc hi vaig jo al Port, vaig a la Plaça Nova! — i ell que'm fa: «És igual, home, pugèu! — Vaig coneixer que m'ensarronava, jo que, esverat, munto al que venía darrera i demano a un senyor de la plataforma: Escolti, que vaig bè per a anar...? — Sí, home, sí!, em respón, trencant-me les oracions. — Ja us diré aon havèu de baixar, jo! — ...i al ser *a* la Rambla em diu: — Ja hi sou! És aquell el carrer de l'Arc del *Treiato...*

PORTER

I hi vareu anar?

PAGÉS, *somrient maliciós*

Que volía que fes !

(PORTER *i* MUNICIPAL *riuen.)*

PORTER

Be, que aneu a deixar el paraigues o no ?

PAGÉS

Ara hi vaig; no tinc cap pressa.

MUNICIPAL

Lo creo !

PAGÉS

No sabent ahont anar a matar l'estona m'han dit que podía venir aquí. És això, oi, la *casa de les besties ?*

PORTER

Sí, home; hi podeu entrar com si fós a casa vostra.

PAGÉS *(que ha sortit de deixar el paraigues, i saludant al* PORTER *i* MUNICIPAL) Fins després ! *(es dirigeix a la Sala 1.ª esquerra,* «En reparación».)

PORTER

Ep ! Que no veieu el paper ? Aquella sala no's pot visitar, que està en reparació.

PAGÉS, *senyalant la Sala 2.ª esq.* «Minerales»

I a n'aquesta puc entrar?

PORTER

Sí, home, a totes les altres! *(Se'n va el* PAGÉS.) *(Al* MUNICIPAL.) Allí hi ha una de les millors peces del Museu!

MUNICIPAL

Si? Qual és?

PORTER

Un fòssil. El caixal del seny d'un mamut.

MUNICIPAL

I qué és esto de mamut?

PORTER

Un animal d'abans del Diluvi!

MUNICIPAL

Si que tendrá años!

PORTER

Dèu mil quatre.

MUNICIPAL

Hombre, qué precisión! Diez mil cuatro justamente!

PORTER

Quan jo vaig entrar al Museu va dir el Director que'n tenía dèu mil... i en fa quatre que sóc aquí! *(segueix la conversa. El* POETA *i la* SENYORA *surten de la Sala 1.ª Dreta.* «Mamíferos».)

ESCENA VII

DITS, EL POETA I LA SENYORA

SENYORA

Per tot arreu hi ha gent! (*mirant cap a la Sala 2.º Esq.* «Minerales») Allí no mes hi ha un pagés. (*dirigint-s'hi.)* Com si no hi hagués ningú!

POETA

Pero vol dir que no fora millor un cotxet? *(se'n van.)*

(Ve darrera d'ells, de la Sala 1.ª Dreta «Mamíferos», *la dóna de la Barceloneta amb sa cunyada i la nena.*)

ESCENA VIII

PORTER, MUNICIPAL, DÓNA DE LA BARCELONETA, LA CUNYADA I NENA, DESPRÉS PAGÉS

DÓNA, *a la criatura*

Sembla que't facin pô aquelles besties; no't menjaràn, no! *(indicant sa cunyada)* Pregunta-ho a la tieta,

MUNICIPAL

bon-enfant, fent una festa a la criatura

No tengas por, maca!

CUNYADA *a* MUNICIPAL

Berdat ca no comen nada?

MUNICIPAL

Rès.

PORTER *a* MUNICIPAL

Al contrari: són elles que'ns fan menjar a nosaltres!

CUNYADA, *indicant la Sala 2.ª Dreta.* «Peces»

Entrem aquí, ara

DÓNA, *sentant-se a l'otomana*

Ai, noia, deixa'm assentar una mica! (*a la criatura.*) Té; menja't un carmel·lo, mentres-

tant (*li dona.*) (*A la* CUNYADA, *que seu al séu costat.*) Estic mig marejada de veure tantes petxines i cargols. Vés, jo que'ls llençava i potser aquí els compren! Ho preguntaré.

CUNYADA

No facis el ridícol! Que no has llegit que tot eren donatius d'un senyor que'ls havía anat recollint?

DÓNA

Si que'n devía haver menjat d'arrós, aquest senyor!

CUNYADA, *amb admiració*

Calla, dóna! I aquells rengles de papellones i escarbatons! No has vist? Tots clavadets amb una agulla!

DÓNA

Vaja, es veu que hi ha gent molt desenfeinada!

CUNYADA

No diguis, que aquí hi han coses ben curioses, com aquell caixal tan tremendo!

DÓNA

Fugiu!

CUNYADA

Mai n'havía vist de semblant.

DÓNA

Jo sí.

CUNYADA

Aon ?

DÓNA

El dentista que jo vaig en té un al balcó que és molt més grós !

(La CUNYADA, *la nena està impaciet per anar-se'n. Ve el* PAGÉS *de la Sala Esq.* «Minerales».)

PAGÉS *al* PORTER

Home, bé em podieu dir que no era aquella la sala de les besties ! Si allí no hi més que pedruscall !

PORTER

Què *pedruscall!* Són minerals ! Poc a poc a insultar l'establiment !

MUNICIPAL *a* PAGÉS

mostrant-li el rètol de la porta

Allí debe usted anar !

PORTER

Però que no ho veu: «Mamíferos» !

PAGÉS

Bé, are, poc a poc a faltar-me a mi ! *(Butzinant.)* Mamífero... mamífero ! Ho devèu ser

a Barcelona!... Al meu poble no n'hi cap d'això!

CUNYADA, *s'alça, intervenint*

Bé, home, no us exaltèu, que no hi ha motiu!

PAGÉS

Doncs què és això de «mamífero»?

CUNYADA

És un... un *pilífero*... animal de pel.

PAGÉS

Ah, i troba que no hi ha motiu per a enfadar-se? *(Dirigint-se a la Sala indicada.)* Com hi ha món!... *(Se'n va.)*

DÓNA *a sa* CUNYADA, *alçant-se*

No'm creia que sapiguessis tant! M'has fet quedar parada! Ja es coneix que has anat a la «Normal».

CUNYADA, *fent la modesta*

Ben poc temps!

DÓNA

Si és tant lluny de la Barceloneta!... I, noia, lo primer és la botiga!...

CUNYADA

La botiga!... Lo primer és l'instrucció. Una dóna instruida és una dóna emancipada...

DÓNA

Què dius, ara? Ai, Déu te fassi bona!... Ja van fer bé de treure-te'n, ja! *(A la nena.)* Anèm, anèm a veure els peixos *(dirigint-se a la Sala 2.ª* «Peces».

CUNYADA, *mirant al cel amb resignació*

Sempre serem *esclaves!*

ESCENA XIII

PORTER I MUNICIPAL I DESSEGUIDA RENTISTA

PORTER *a* MUNICIPAL

senyalant des de la porta la Sala 2.ª «Peces»

Haurieu d'anar a treure an aquell... *rentista* que veig allà pesant figues!

MUNICIPAL

Si que tiene mala pinta!

PORTER

Les otomanes en pateixen... (*gratant-se còmicament)* i després en pateixen els que s'hi assenten!

(Se'*n va el* MUNICIPAL *i torna amb el* RENTISTA)

MUNICIPAL, *agafant-lo pel coll del jaqué*

Aquí no tiene usted rès que hacer. Vaya a dormir a otra parte!

RENTISTA, *estirant-se*

És a dir, que'm treuen? Ja m'ho temía; jo a ningú falto i per tot arreu sobro. * *

MUNICIPAL, *empenyent-lo*

Bueno: largo... Aquí no queremos vagos!...

RÊNTISTA

A quí diu vago; a quí diu vago? Sóc comerciant, jo! Si, ara com ara, no venc rés, és perquè a l'Aduana m'entretenen el *género*... t no tinc existencies en magatzem!...

MUNICIPAL

I quin *género* és el suyo?

RENTISTA

En *toco* varios (*es grata*). Un dia són *anillos de goma para llevar bien cerrado el barillage del paraguas*, que es ven molt, perquè aquí tothom li agrada portar-ho tot *bien cerrado*... i en particular la butxaca! Altre dia son *barajas finas de casino* (ho dic en castellà perquè aixís sem blen més fines). També venc un escura-dents, escura-orelles, escura pintes, que és un *èscura-lo todo!* Però avui no s'hi fa rès, amb lo escurat que va tothom. Aquesta ditxosa guerra

ha paralitzat tots els negocis... i no's troben capitals *(gratant-se exageradament.)* Ah! si jo els trobés! No perdo les esperances, però mentrestant...

MUNICIPAL

Bueno, bueno! Déjese usted de cuentos y *andando!...*

RENTISTA

Andando! Andando! Prou, ja'n sé d'això: no faig altra cosa en tot el dia! Si lo que he gastat jo més en aquest món és l'empedrat. I, ai! no estranyeu que portant un cansament tant enderrerit, a l'adonar-me de que aquests mobles *(senyalant l'otomana)* servíen per a seure, hagi volgut provar-los. Ai! allò era estar a la gloria! però, que hi farèm! «Sic transit gloria mundi», que diu el clero, i és ben cert, perquè tot seguit heu vingut vós, i m'heu fet alçar «manu municipalis».

MUNICIPAL

El *manu* lo será usted!

RENTISTA

I el *municipalis*, vós!

MUNICIPAL

Como se entén! Au, fuera, largo de aquí!

RENTISTA

Bé, home, no hi ha que incomodar-se, que no és bo pel fetge! Ara me'n vaig. (*se'n va poc a poc, tot xiulant.*)

MUNICIPAL

I si saliéramos un poc a sentar-nos ahí fuera? Hariamos otro cigarret...

PORTER

Prou, home. M'en enduré el diari. (*el va a buscar a la tauleta i se'n va amb el* MUNICIPAL *per la porta del fons.*)

ESCENA XIV

PAGÉS I ELS DOS TARUGUISTES

(*Surt de la Sala 1.ª Dreta,* «Mamíferos», *el* TARUGUISTA-SENYOR *i es dirigeix a la porta del fons; darrera d'ell surten el* PAGÉS *i el* TARUGUISTA-CURDA.)

TARUGUISTA-CURDA, *cridant al* TARUGUISTA-SENYOR

Senyor, senyor! (*Aquest se gira.*) Vaja, deixe'm-ho a cent cinquanta?

TARUGUISTA-SENYOR

No me és posible, sabe? No doy más de

cien pesos por la sortija... ni un centavo más, mi amigo.

TARUGUISTA-CURDA, *al* PAGÉS, *confidencial*

Que us sembla? La venèm?... Ens tocaràn cinquanta duros per barba.

PAGÉS, *gratant-se el cap*

Què us diré jo, Mare de Déu!

TARUGUISTA-CURDA *a* TARUGUISTA-SENYOR

Bà! No'n parlém més: fet! Li cedim l'anell.

TARUGUISTA-SENYOR

Trato hecho! Dentro de una hora estaré aquí con el dinero. Antes he de pasar por Bolsa... (*tot anant-se'n pel fons.*) No se vayan ustedes, eh?

TARUGUISTA-CURDA

Perdi cuidado!

TARUGUISTA-SENYOR

Hasta ahora! (*se'n va.*)

TARUGUISTA-CURDA *al* PAGÉS

Bon negoci!

PAGÉS

Trobo que heu regatejat poc.

TARUGUISTA-CURDA

Pel que'ns costa!

PAGÉS

Home, potser s'hauría allargat més!

TARUGUISTA-CURDA

Voleu dir? Ara hem sab greu.

PAGÉS

No en sabeu gaire de vendre!

TARUGUISTA-CURDA

Potser que tingueu raó. Ja veig que sóu viu!

PAGÉS

Sí, an aquell que bada l'ensarronen!

TARUGUISTA-CURDA

Ja és veritat! I més veritat de lo que us penseu. Però, be, vaja, cinquanta duros sempre fan de bon arreplegar! A mi em vindràn de *perilla!*

PAGÉS

I a mí pintats!

TARUGUISTA-CURDA

Teniu raó: «pintats» és la paraula.

PAGÉS, *somrient*

Jo ja els tinc distribuits i tot!

TARUGUISTA-CURDA

Ah, sí?

PAGÉS

De primer vui comprar-me un... com en diuen?... Una *bassicleta* d'aquestes que espaterneguen... i que duen una cistella al costat.

TARUGUISTA-CURDA

Ah, un *side-car!*

PAGÉS

Si és gaire car no farèm rès.

TARUGUISTA-CURDA

I que'l sabrieu guiar, vós?

PAGÉS

No, però sabría anar a la basseta!

TARUGUISTA-CURDA, *treient-se el rellotge*

No'm creia que fos tant tard. Si que'm ve malament, ara, d'esperar an aquell senyor. Tinc d'anar a Sant Andreu i per poc que m'entretinguin no podré ser aquí a l'hora. Vós ja li direu que m'esperi un xic, si per càs.

PAGÉS, *maliciós*

Cà! Ja us hi acompanyaré a Sant Andreu.

TARUGUISTA-CURDA

Qualsevol diría que desconfieu de mí!

PAGÈS, *fent-lo*

No és que desconfii, però...

TARUGUISTA-CURDA

Però no les teniu totes, vaja!... Mentres al tornar no hagi vingut i perdem el negoci!... Si vós us quedessiu...

PAGÈS

Oh, prou. Si hem deixeu l'anell, rai!

TARUGUISTA-CURDA

I si ara la desconfiança la tingués jo?... Escolteu; fem una cosa. Que'ls porteu, vós, cinquanta duros?

PAGÈS

No'n tinc més que una trentena...

TARUGUISTA-CURDA

Si que són pocs!... Us anava a dir: deixeume'ls en garantía i jo us deixaré l'anell...

PAGÈS

Prou! Això ja és un altre parlar.

TARUGUISTA-CURDA

Tinc més confiança amb vós de la que vós heu tingut amb mí. Paraula de que m'esperareu, eh?

PAGÉS

Paraula! Doneu-me l'anell i aquí teniu els quartos. *(Fan el canvi. El* PAGÉS *es mira l'anell amb satisfacció, no sab a quina butxaca posar-se'l, per fi se'l posa al dit.)*

TARUGUISTA-CURDA

No'l perdèu!... Espereu-me en aquesta sala... *(indicant la 1.ª Dreta,* «Mamíferos») i aixís no cridareu l'atenció... I molt compte, eh?

PAGÉS

Aneu, aneu! *(El* TARUGUISTA-CURDA *se'n va pel fons.)* Si ara volgués... Però, no, sóc home honrat!... i ademés els moços de la Esquadra...

ESCENA X

PORTER I MUNICIPAL, VENINT DEL FONS

PORTER, *cremat, amb el diari a les mans*

Això és intolerable! Això no és cert! *(Donant-lo al* MUNICIPAL.) Llegiu i digueu-me si no n'hi ha per a indignar-se!

MUNICIPAL, *mirant el diari*

El título lo diu prou. *(llegint.)* «El abandono de los Museos. — Incuria, falta de vigilancia, peligro de incendio...» Echa!

PORTER

És ben bé criticar per ganes de criticar. Per ventura, algú se n'ha endut mai rès? S'ha calat mai foc? No hi ha aquí una senyal d'alarma per avisar als bomberos?... Que a les vitrines potser hi ha pols!... No pas quan ve força gent, que be prou que se l'emporten amb els colzes!

MUNICIPAL

Claro!

PORTER

Males volences, rès més que males volences! Figureus com se posarà el director!... Mentres no ho pagui el personal!...

MUNICIPAL

Siempre el último mono és el que se ahoga!

PORTER, *empipat*

Bé, això del *mono* ho deveu dir per vós!

MUNICIPAL

Yo no formo part del *Moseo*.

PORTER

Encara no sóu mort! *(El* MUNICIPAL *va a sentar-se al fons en una cadira.)*

ESCENA XI

DITS I PERIODISTA, ENTRANT PEL FONS

PERIODISTA *al* PORTER

El senyor Director?

PORTER, *de mal humor*

No hi és!

PERIODISTA

A quina hora el podría veure?

PORTER

Oh, no sé pas si vindrà avui... com és dijous...

PERIODISTA

Que hi serà demà?

PORTER

Demà?... No ho crec, sent divendres...

PERIODISTA

I dissabte?

PORTER

En vigilia de festa no és fàcil...

PERIODISTA

Quin dia ve, doncs?

PORTER

No li puc assegurar, perquè no té dia fixo... Si hem diu a lo que venía potser jo puga servirlo...

PERIODISTA, *treient-se un diari de la butxaca*

Per lo d'aquest article del diari...

PORTER, *enfadat*

Ah! que l'ha escrit vosté?

PERIODISTA

No, i voldría saber lo que hi hagi de cert per...

PORTER

Rès! Ja li dic jo. Això és una calumnia!... Ara en parlava amb el *guardia*...

PERIODISTA

No obstant... algún abús que senyala podría ser cert.

PORTER

O fals!

PERIODISTA

En quan a l'abandó, m'han dit que era positiu.

PORTER

O fals!

PERIODISTA

Lo fals és per a vostè...

PORTER

Com?

PERIODISTA

Gue lo fals és per a vosté tot lo que diu l'article; no obstant...

PORTER

Miri, observi, inspeccioni, indagui... Tot són males volences!

PERIODJSTA

Si és com diu vosté, jo restabliré la veritat dels fets amb un article. Vaig a donar un cop d'ull per les sales.

PORTER

L'acompanyaré.

PERIODISTA

Oh, no's molesti.

PORTER

Gens.

(Entren a la Sala 2,ª Dreta «Peces.» *El* MUNICIPAL *que ha encés un altre cigarret se'n va a fumar-lo a fòra, sortint pel fons.)*

ESCENA XII

POETA I SENYORA

Que venen de la Sala 2.ª Esquerra «Minerales»

SENYORA

I no ens veurà ningú?

POETA

Per a què serveixen les cortinetes?

SENYORA, *ruborosa*

O!... I què pensarà el cotxero?... No, no! Posis al seu lloc!

POETA

Que jo vagi al *pescante?* Sí que estaría fresc! *(Segueixen parlant.)*

ESCENA XIII

DITS, DÓNA DE LA BARCELONETA, CUNYADA I NENA QUE FA EL BOT.

Venen de la Sala 2.ª Dreta «Peces»

DÓNA

Ditxoses criatures! *(a la criatura.)* I no pots esperar que siguem a casa? *(la criatura fa que no amb el cap)*.

CUNYADA

T'hauràs de gastar déu céntims.

DÓNA

Sí! Ara hi corro! *(després de mirar de reull a la Sala 2.ª Esquerra* «Minerales».) Ja veuràs, en aquella sala no hi ha ningú... *(tot anant-hi; a la criatura.)* Vina! *(hi entren les tres)*.

POETA, *a* SENYORA

Si no hi ha rès millor! Vaig a buscar-lo. Esperi'm... espera'm aquí que no hi ha gent *(senyalant després de mirar la Sala 1.ª Esquerra* «En Reparación». *Li dona les mans afectuosameat.)* Fins ara! *(tot anant-se'n pel fons depressa.)* Per fí!

SENYORA, *cridant-lo*

Lluís! *(Hi va aquest.)* I... què pensarà el cotxero?

POETA, *impacient*

Altra vegada!

SENYORA, *ingènua*

Això pensarà el cotxero?...

POETA, *anant-se'n*

Torno desseguida!

(Ella entra a la Sala indicada. En aquest moment surten de la 2.ª Dreta «Peces» *el* PORTER *i el* PERIODISTA *enraonant. El* PERIODISTA *s'adona de la* SENYORA *que entra a la Sala i li crida l'atenció; el* PORTER *no la veu.)*

ESCENA XIV

PORTER I PERIODISTA, DESPRÉS LA DÓNA DE LA BARCELONETA I LES NOIES

PORTER

S'ha convençut?

PERIODISTA

Dexi-ho per mí, ja veurà quin article! *(mirant cap a la Sala* «En reparación.)

PORTER

Gracies, moltes gracies! *(adonant-se de lo que mira.)* Aquesta sala està en reparació... Hi ha alguna cosa que ha fet moviment...

PERIODISTA

Jo el deixo...

(*Surten la* DÓNA DE LA BARCELONETA *i les* NOIES *de la Sala 2.ª Esquerra,* «Minerales», *i, depressa, se'n van pel fons. El* PORTER *se la tem.*)

PORTER

Dispensi'm! (*Tot anant-se'n depressa a* «Minerales».) Segur que ja me l'han feta!

PERIODISTA

Passiho-bé... i gracies. (*Axís que'l* PORTER *és fòra entra corrent a la Sala* «En reparación».)

ESCENA XV

PORTER I MUNICIPAL

PORTER, *sortint de* «Minerales»

Mala negada! (*Anant a la porta del fons.*) Aon són aquestes dónes?

MUNICIPAL, *que entra i es topa amb el* PORTER

Ahora han salido unas. (*El* PORTER *descoratjat es dirigeix amb resignació a la Sala 1.ª, Dreta.*) Donde va usted?

PORTER, *aturant-se*

A buscar les serradures.

MUNICIPAL, *treient-se el rellotge*

Para qué? Ja és hora de *tancar!*

PORTER, *treient-se el rellotge*

Té raó! Anèm a avisar a la gent.

(*De damunt de la tauleta de postals pren les claus i se'n va a la porta de la Sala 1.ª Dreta; el* MUNICIPAL *fa el mateix a la 2.ª Dreta.*)

MUNICIPAL

Apa, señores. Mañana será otro día!

(*Surt alguna gent. La Sala 1.ª Esquerra,* «En reparación», *no la mira ningú. Se'n va tothom i se sent tancar la porta del Museu.*)

ESCENA XVI

PERIODISTA I SENYORA *

Sortint de la Sala 1.ª Esq. «En reparación»

SENYORA, *molt seriosa*

Li prego no segueixi. Vostè lo que conseguirà és proporcionar-me un disgust !

PERIODISTA

Jo, que voldría proporcionar-li tot lo contrari.

SENYORA

Si no's retira, me'n vaig !

PERIODISTA

Però, senyora !...

SENYORA

Faci el favor, deixi'm passar ! (*Va a la porta i trobant-la tancada forceja per a obrir-la.*) Què és això ? (*Alarmada.*)

PERIODISTA

La porta !

SENYORA

Ja ho veig, ja ! Però és tancada ! (*Mirant a un cantó i altre.*)

PERIODISTA, *alarmat*

Com, tancada? (*Anant-t'hi a provar-ho.*) Que no hi ha ningú? (*Observant a dreta i esquerra i mirant el rellotge.*) És clar; si ja són les sis. Just! Això és que han tancat creient-se que tothom era fòra. Estem completament sols,

SENYORA

Mentres no sigui una conxorxa entre vostè i algún empleat d'aquí.

PERIODISTA

Li juro que sóc ignosent!

SENYORA

Doncs, faci'm sortir desseguida... però desseguida?

PERIODISTA

I com?

SENYORA

Obrint aquesta porta.

PERIODISTA, *examinant-la*

Però si està tancada amb clau!

SENYORA

I no la sabría obrir sense clau?

PERIODJSTA

Senyora, per quí m'ha près ! Que's creu que sóc un reventa pisos ?

SENYORA

Lo que sé és que això té ben poca gracia !

PERIODISTA

No s'apuri. Diuen que en aquest món quan una porta es tanca una altra s'obra. Esperem que s'obri !

SENYORA, *amb enutj*

Si, podem esperar assentats !

PERIODISTA

Miri, aquí hi ha una otomana. (*S'hi assenta.*)

SENYORA

Si vostè troba la situació molt còmica, per a mí no ho és gens, cregui'm. És precís fer alguna cosa !

PERIODISTA

Això, això; Fém ! (*S'alça.*)

SENYORA, *picant a la porta*

Ei !... Obriu ! Obriu ! Ajudi'm vostè !

PERIODISTA, *picant suaument a la porta*

Obriu, que volem entrar... dic, que volem sortir !

SENYORA, *adelantant-se*

Oh, i encara hi fa xistos! (*Per ella mateixa.*) Quina hora tonta he tingut, Déu meu!

PERIODISTA

Tranquilisi's! (*Escolta.*)

SENYORA, *animada*

Que sent alguna cosa?

PERIODISTA

Rès. Lo que sento... és no tenir un xic de provisions per aquest vespre.

SENYORA, *alarmada*

Què diu, ara?

PERIODISTA, *amb sorna*

Que'm sembla que fins demà al matí... Sort que deuen obrir dejorn!

SENYORA

Però que ho diu de serio?

PERIODISTA

Naturalment. Vegi com ho vol arreglar, doncs? (*Amb molta calma.*) Assentem-nos aquí i potser se m'acudirà alguna idea...

SENYORA

Temo que fora descabellada!

PERIODISTA

Oh, no li dic pas que's tregui el sombrero !

SENYORA, *indignada*

Qué m'haig de treure !

PERIODISTA

Cregui'm, senyora, val més resignar-se !

SENYORA

A què ? A passar-hi la nit ?... Potser si que s'ho ha cregut ! Vaja un escàndol !

PERIODISTA

Lo que és si no el fa vosté !... Jo no penso fer soroll !

SENYORA

Però això es espantós !

PERIODISTA

Si es trobés sola, podría dir !... Però està acompanyada d'un home que l'admira i que no més tracta de complaure-la. Es clar que si jo no fos una persona correcta...

SENYORA, *interrumpint*

Però ho és !

PERIODISTA

Ai ! Massa.

SENYORA

Massa mai!

PERIODISTA

Es que hi han moments en la vida, com és ara aquest, en que la correcció és ben costosa...

SENYORA, *apart*

M'espanta!

PERIODISTA, *prosseguint*

Perquè això de trobar-se sol al costat d'una senyora guapa, indefensa, i no sentir-se emprenedor...

SENYORA

Vegi que, sense adonar-se'n, m'està faltant!

PERIODISTA

Estic prompte a reparar la falta. *(Indicant-li amb la ma la Sala 1.ª Esquerra.)* Miri, tornem allí. Les reparacions se fan en aquella sala.

SENYORA

Deixis de bromes. Que va a fer? *(observant-lo que fa).*

PERIODISTA

M'anava a treure el coll i posar-me en como-

ditat !... D'aquí a demà son moltes hores ! *(Va per a fer lo que diu).*

SENYORA

No ho faci pas !

PERIODISTA

Es que'm ve estret !

SENYORA

Escolti, ara se m'acud; que ha mirat si hi havía *teléfono* en aquest Museu ?

PERIODISTA

No se ! No ho crec ! *(Ho miren. Ell amb descuid).*

SENYORA

Oh, si aquí n'hi ha un ! Ja estem salvats ! *(Anant-hi.)* Vaig a telefonar.

PERIODISTA

A qui ?

SENYORA, *aturant-se*

Te raó ! A qui telefonaré que'm pugui treure d'aquest compromís ?... *(Pensant.)* I si telefonés a Casa la Ciutat ?... Però no, que se n'enteraría massa gent...

PERIODISTA

No ho cregui. Allí ningú s'entera de rés !

SENYORA

Tindría de ser una persona que, amb reserva fés els passos necesaris... però una persona de tota confiança.

PERIODISTA

De tota confiança?... Potser el Bisbe.

SENYORA

Calli. Ja la tinc: la meva modista. No hi ha el *llistín*, aquí?

PERIODISTA, *prenent la llista de Telèfons*

Sí; com se diu?

SENYORA, *distretament*

Quimeta.

PERIODISTA, *després de fullejar-la*

No hi és.

SENYORA, *al costat d'ell mirant la llista*

Però, home, si ho té de buscar en castellà: *Joaquina!* Miri la *jota!*

PERIODISTA

Tampoc!

SENYORA

Com és possible? Calli, ara hi caic; si ha de

ser l'apellido : «Bernades». Ja'm podía advertir! Busqui la B.

PERIODISTA

Tan bé com sàpiga. Miri : ja la tinc. Número, dotze mil cent vintihú... Si que és alt aquest número !

SENYORA

Viu en un quart pis. Deixi que telefonaré.

PERIODISTA

No es molesti. Ja telefonaré jo *(per ell)* dotzemil cent vintihú *(telefona). Centro !... Centro !... Uno, dos, uno, dos, uno, dos...*

SENYORA, *cridant*

Alto ! (natural). Ha dit un dos de massa ! (*Pausa.*) Que no responen ?

PERIODISTA

Si. Diu que vagi a fer l'exercisi al camp de la Bota. Que no volen perdre el temps !

SENYORA, *prenent el telèfon ràpidament*

Per amor de Déu, senyoreta, que'm trobo en una situació molt apurada... Com ? *(Pausa),*

PERIODISTA

Què responen ?

SENYORA

Que serà un altre dia! Que Déu m'aconsoli! Ara han tret la comunicació! (*Deixant amb rabia el telèfon*).

PERIODISTA

Ja ho veu, doncs, que no li queda més remei que aconsolar-se.

SENYORA

Vaig a tornar a trucar.

PERIODISTA

No contestaràn més. Prou les conec!

SENYORA

Que te *teléfono* vostè?

PERIODISTA

En tenim a la Redacció.

SENYORA

Ah, vostè és periodista?

PERIODISTA

Per a servir-la.

SENYORA

Llàstima que no sigui manyà, per obrir aquesa porta.

PERIODISTA

No s'apuri. Soc home de recursos.

SENYORA

Enginiis, doncs, per a fer-me sortir d'aquí, si no li asseguro que faré una etzegallada.

PERIODISTA

Si vol la farem plegats.

SENYORA, *prenent una ressolucio*

Ba. No m'hi penso més! (*Va per anar-se'n a una sala*).

PERIODISTA

Però on va?

SENYORA, *còmicament fòra de sí*

No ho sé! Vaig a pujar a la galería, m'enfilaré a una finestra, cridaré, trencaré un vidre...

PERIODISTA

I aixís vol evitar l'escàndol? Cregui'm, val més no trencar rés... sinò semblaría que abans havem tingut lluita...

SENYORA

Abans de qué?

PERIODISTA

Abans de... trencar el vidre.

SENYORA

Ah! Si vostè no troba una solució jo'm perdré, jo faré un disbarat! Ja li dic.

PERIODISTA

Apretant un "llamador" per a cas d'incendi que hi ha en un angle.

Tingui ; ja està arreglat!

SENYORA

Com?

PERIODISTA

Hi apretat aquest botó.

SENYORA, *anant a veure el "llamador"*

Però això és per a casos d'incendi! On és el foc?

PERIODISTA, *posant-se la ma al cor*

Ai, aquí! (*Ella no'l mira*).

SENYORA, *girant-se*

Aon?

PERIODISTA

Aquí, aquí. On vol que senyali, doncs?

SENYORA

Encara hem farà cremar de debó!

PERIODISTA

A n'aquesta distancia no és fàcil,

SENYORA, *mirant-se l'aparell*

Sí que estem frescos!

PERIODISTA

Jo no ho estic gens de fresc!

SEÑYORA

Però n'es un! Vaja un disbarat ha fet!... Ara vindràn els *bomberos*... i el meu marit hem mata!

PERIODISTA

El seu marit?

SENYORA

Es quefe de *bomberos*.

PERIODISTA

Bomba!

SENYORA

Ell no; si li dic que és quefe. Déu meu, qué pensarà al trobar-me aquí?... Oh i ell que desseguida s'enfila!

PERIODISTA

És clar... l'ofici ho porta!

SENYORA

Estic desesperada !

PERIODISTA

Potser no haurà anat be el *llamador.*

SENYORA

Ho diu per tranquilizar-me, aquestes coses quan no haurien d'anar be, sempre hi van... i vice-versa. Calli! hem sembla que sento soroll.

PERIODISTA

Potser és un cotxe...

SENYORA, *exasperada*

No'm parli de cotxes !,.. No'm parli de cotxes !

PERIODISTA

Ah, com vulgui. (*Se sent roncar al Pagés*)

SENYORA

Digui : no sent una remor, un esbufec estrany, fondo, com el d'una bestia que ronqués?

PERIODISTA

Me sembla que les d'aquí son incapaces...

SENYORA

No sent, allí, com si vingués de la foca. ?

PERIODISTA

Que n'ha sentit roncar mai cap?

SENYORA

M'ho imagino.

PERIODISTA

Potser ronca el seu marit?

SENYORA

Naturalment, tots els marits ronquen! Però Déu meu, estàn per arribar i que diré jo? Qué dirà vostè?... Senyor qui'n compromís!

PERIODISTA

No's desesperi; ja tinc el plan!

SENYORA

A veure?

PERIODISTA

Es molt senzill. Quan obrin la porta vostè es desmaia...

SENYORA

Ja pensava fer-ho.

PERIODISTA

Jo la sostinc per la cintura...

SENYORA

Això no m'agrada tant... però, i que més?

PERIODISTA

Res : lo altre ja anirà venint.

SENYORA

I aixís pensa salvar la situació? Famosa idea! Si no se li acud rès més!...

PERIODISTA, *cambianl de modo dc pensar*
Calli: ja està resolt!

SENYORA

Com?

PERIODISTA

Agafant-la per un altre cantó.

SENYORA

Ah, no! A mi no m'agafa per enlloc més.

PERIODISTA

No a vostè, a la situació!

SENYORA

Espliqui's *(Se sent soroll al defòra.)*

PERIODISTA

No hi ha temps. Obeeixi'm i no's preocupi de rès. No sent?

SENYORA

Sí.

PERIODISTA

Ara va de debó. Entri en aquesta Sala i deixi'm fer, que van a obrir la porta.

(Se la veu moure. La SENYORA *entra a la Sala 1.ª Esquerra,* «En reparación». *El* PERIODISTA *s'amaga radera la foca, vora la porta de la Sala aon és la* SENYORA.*)*

ESCENA XVII I ÚLTIMA *

PERIODISTA, QUEFE DE BOMBERS, CHOR DE BOMBERS, DESPRÉS SENYORA, PAGÉS, PÚBLIC, UN POLIÇÓN. *(Entra després de molt soroll el Quefe de Bombers i el Chor per la porta del fons que s'obra amb violencia.)*

QUEFE, *a* PERIODISTA

On és el foc ! On és el foc !

PERIODISTA

Senyalant la Sala 2.ª Dreta, «Peces»

Allí, en aquella Sala.

QUEFE, *als bombers*

Atureu-vos ! Jo al devant de tots. A dins !
(Hi entren precipitadament.)

PERIODISTA

A la porta de la Sala aon hi ha la SENYORA

Ara és l'hora. Ja pot sortir !

SENYORA, *sortint*

És ell; l'he vist ! Oh, gracies; li dec més que la vida ! (*Encaixen.*)

PERIODISTA

Sí, però... i vostè quin dia paga ?

SENYORA

Com ?

PERIODISTA

Vull dir quin dia reb ?

SENYORA

Els dijous !

PERIODISTA

Fins a dijous, doncs, que passaré a cobrar un a compte.

SENYORA, *tot anant-se'n, coqueta*

Sort que no sab aon visc !

PERIODISTA

Prou que m'ho dirà el seu marit !

PAGÉS

(*Sortint alarmat de la Sala 1.ª Esquerra. on s'esperava; veu despedir-se el* PERIODISTA *i la* SENYORA, *dirigint-se a la Sala del costat aon han entrat els bombers.*) Què és aquest

terrabastall !... Jo que hi havía trencat un son ! (*Hi entra. Surt tot seguit el* QUEFE *i els bombers amb el* PAGÉS; *per la porta del fons entren alguns curiosos i un polissón.*)

PERIODISTA, *amb molta calma, picant de mans*

Molt bé !... Molt bé ! (*Al* QUEFE.) El felicito... i crec que'ns hem de felicitar tots !

QUEFE, *irat i esmaperdut*

Què diu, ara ?

PERIODISTA, *amb tó oratori*

Que no sols els nostres museus estàn en perfecte estat, mes també assegurats d'incendis ! Els *aparatos d'avís* funcionen perfectament, el servei de bombers és inmillorable, els quefes intel·ligentíssims...

QUEFE, *interrompent*

Té raó, però...

PERIODISTA, *no fent cas de l'interrupció*

Jo, en vista dels càrrecs que fa un diari al personal de Museus i a l'honorable cós de bombers, i abans d'escriure la meva informació, he volgut convence'm de que eren inmerescuts. Hi fet aquesta petita prova d'avisar-los sense que hi hagués foc, i... senyors!, ha sigut conclouent ! No necessito més; en el meu article quedaràn vindicats !

QUEFE, *donant-li la mà*

Oh, gracies, senyor Periodista! Jo que'm creia que no fos un *amago*...

PERIODISTA

No li amago rès. Me'n vaig a escriure l'article. (*Encaixant.*) Senyor meu, tantíssim gust! (*traient-se un carnet.*) Faci'm el favor del seu nom, i no's descuidi d'enviar-me la seva fotografía, que la publicarem!

QUEFE

No més en tinc una que no sé si li servirà, estic amb la senyora...

PERIODISTA

També l'aprofitarem!

QUEFE

Però ella no sortirà, veritat?

PERIODISTA

És no més el cap de vostè lo interessant!

QUEFE,

Treient-se la cartera i donant-li una tarjeta
Repeteixo les gracies. Aquí té a casa seva...

PERIODISTA, *apart*

Ja tinc l'adressa! (*Alt.*) Moltes mercès.
(*Se'n va pel fons.*)

QUEFE, *als bombers*

Formación ! *(es posen en fila.)*

POLIÇÓN, *als curiosos*

Despejen. que se va a cerrar! *(al veure que el* PAGÉS *s'assenta a l'otomana tranquilament.)* Qué hace usted aquí?

PAGÉS

Tinc d'esperar a un senyor, jo!

POLIÇÓN, *fent-lo alçar*

Lo esperará usted fuera!

PAGÉS

Vaja si l'esperaré! Vès si jo em deixaría perdre un bon negoci! No sóc tan *mamífero!*

Mentres els bombers emprenen la marxa el POLIÇÓN *agafant al* PAGÉS *pel bras, tracta de treure'l d'allí.*

TELÓ

MÚSICA

ESCENA II

CHOR DE TURISTES ALEMANYS

Museum, ach !
Museum, hoch !
Zo-o-logic-gic-al !
Sehr schön gesicht
Museum ver und Kolosal !
Museum, ach
Museum, hoch
Museum, ver
Zu Badeker !

ESCENA IV

Duo Nuvi i Nuvia

Nuvi

Cap lloc, bufona,
hi ha a Barcelona
com nostre hotel;
sala i arcova
que un hom s'hi troba
mateix que al cel!
Allí escriuriem
i esperariem
que arrivés l'hora d'anâ a sopâ

Nuvia

Ja!

Nuvi

També't diría lo que t'estimo
beneint el dia que'ns vâm casâ

Nuvia

Amb tant d'escriure
no'm deixes viure.

He escrit ja tant!
Si bé m'agrada
bon xic cansada
jo'm vaig trobant!
Val més deixar-ho
— no pots negar-ho —
per al vespre acabant de sopâ

NUVI

Ba!

NUVIA

També vull dir-te lo que t'estimo
beneint el dia que'ns vân casâ!

NUVI

Ba!
Tòrnèm a l'hotel?

NUVIA, *resignada*

Anèm a l'hotel!

DUO

Que hem vingut a passâ a Barcelona
la lluna ensucrada
la lluna de mel!

ESCENA VIII

RENTISTA

I

De per tot me treuen
no'm volen en lloc
no sé si faig nosa,
faig fàstic o por.
Mes no m'hi encaparro,
jo só un filòsop
que enganya ses penes
amb un cigaló
i a tots els contesto
xiulant ma cançó. *(Xiula.)*

II

De per tot me treuen
no'm volen en lloc.
No sé si faig nosa,
faig fàstic o por.
Per mes que vaig sempre
vestit de senyor
que no en và a mi em diuen
el senyor Llardó.
Jo a tots els contesto
xiulant ma cançó. *(Xiula.)*

ESCENA XV

SENYORA, *seguida pel* PERIODISTA

Li prego, no segueixi,
no sigui impertinent,
vostè sens adonarsen
m'està comprometen!

PERIODISTA

Senyora, jo voldría...

SENYORA

Per qué tant insistir?

PERIODISTA

Si no deixa explicarme...

SENYORA

Ja sé lo que'm va a dir:
Que jo li agrado,
que sens enfado
me l'escolti amb un xic de pietat.
Doncs no's molesti
ni en va protesti,
que aquesta vegada s'ha equivocat

PERIODISTA

Prou veig senyora,
que vostè ignora
el respecte tant gran que'm mereix.
Cert que l'admiro,
rès me fa el dir-ho,
més soc un home que distingeix !

DUO

SENYORA

Veient-me sola
en aquella sala
vostè ha dit, Hola !
no es pas gens mala,
Veritat ?
I allavors ha previst una aventura,
doncs dec dir-li que s'ha errat

PERIODISTA

Veieut-la sola
en aquella sala
jo m'he dit, Hola !
no es pas gens mala,
Veritat
Allavores ha previst una aventura,
i ara'm diu que vaig errat !

ESCENA XVI I ULTIMA

QUEFE I CHOR DE BOMBERS

QUEFE

Amb precaució — cercant el foc
aneu entrant — a poc a poc.
Enteniment!
Tingueu present
que'l sê prudent
segons crec jo,
ja us ho tinc dit,
és molt millor
que no el mostrar-se massa ardit
(bis pel chor.)

CHOR

Ja som a dins — emperò el foc
jo no'l sé veu — re pas enlloc
Potsé ensumant
per qui al voltant
si està cremant
el trobarém
tot abrandat.
L'apagarém
si és que tot sol no s'ha apagat
(bis pel chor.)

DELS MATEIXOS AUTORS

Burgeseta, comedia en tres actes.

Bestia assenyalada, drama en un acte.

A la «Casa de Socorro», sainet.

Eros vençut, monòlec.

Institut d'Apicultura, sainet.

El Preferit, comedia en tres actes.

Preu: Una pesseta